

sen eller Forkastelsen af hele Lovforslaget til et personligt Spørgsmaal for mig, maa jeg dertil erindre, at jeg kun har udtalt mig om det, jeg ansaae for nødvendigt at udtale mig om, forsaavidt min personlige Stilling angaaer, nemlig med Hensyn til det Forslag, som blev fremsat af den ærede Folkethingmand for Aarhus Amts 2den Valgkreds (H. Hage), og som gif ud paa at følge en Mellemvei. Denne sidste ærede Rigsdagsmand ønskede, at jeg ikke skulde have udtalt mig saa bestemt med Hensyn til dette hans Forslag, som jeg har gjort, og syntes at antage, at det maaskee ikke vilde være sleet, hvis Sagen ikke var kommet directt til første Behandling her. Jeg kan dertil kun svare, at jeg paa ethvert Stadium, hvor dette Forslag var kommet frem, vilde have svaret accurat det selysamme, som jeg nu har svaret. Jeg gaar ikke ind paa denne Mellemvei, at man nu skulde vedtage Toldsatserne, og forbeholde sig først senere at bestemme, naar den Følge, som dermed staaer i Forbindelse, skal træde i Kraft. Naar jeg derimod ikke har yttret mig om min personlige Stilling i det Tilfælde, at hele Loven bliver forkastet, da er det simpelthen begrundet deri, at det høitærede Thing ikke behøver min Medvirkning til at forkaste et Lovforslag, hvorimod det behøver Finansministerens Medvirkning til at faae en heel anden Lov sat istedetfor det foreslagte Forslag. Dette Sidste har jeg strax og gjentagende udtalt mig om, men det andet Spørgsmaal har jeg ikke udtalt mig om, fordi jeg for Diebliffet ikke finder det nødvendigt. Hvad forøvrigt angaaer Realiteten af det Spørgsmaal, om det skulde være hensigtsmæssigt, nu blot at vedtage de fornødne Tarifsforandringer, og først senere at drage Consequentsen deraf, ved at Toldgrændsen ved Eideren hæves, da maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det, man ønsker i Sydslesvig og Holsteen, paa ingen Maade er, at Holsteen skal komme til at erlægge de samme Toldsatser, som for Tiden erlægges i Danmark og Slesvig. Der er naturligviis Ingen, undtagen ialfald de Fabrikanter, som nyde godt deraf, der ønsker, at der skal erlægges en højere Told; men det, man ønsker, og det, man med Længsel imødeser, med den samme Længsel,

hvormed vi i sin Tid imødesaae Ophævelsen af Toldgrændsen ved Kongeaen, det er, at Toldgrændsen ved Eideren ophæves. Den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 2den Valgkreds (H. Hage) har yttret, at han ikke indsaae, hvorfor jeg udtalte mig personlig saa stærkt mod den af ham antydede Mellemvei. Det er simpelthen af den Grund, at der derved tabes Tid. Naar Rigsdagen ikke gaar ind paa Sagen, saaledes som den nu foreligger, tabes der nemlig idetmindste eet Aar; thi da kan den ikke komme i endelig Orden, førend Rigsdagen næste Gang træder sammen, med mindre man skulde ville anvise Finansministeren, at han kunde paatage sig i Mellemtiden at ordne Forholdet ved en provisorisk Lov, men det kan jeg ikke antage at være Meningen (Nei! Nei!). Altsaa staaer mit Svar rigtigt, at min Grund er den, at der vilde gaae et Aar tabt, og et Aar anseer jeg, med de nuværende politiske Forhold og den foreliggende Sag for Die, for at være af en uendelig Vigtighed. — Den ærede Rigsdagsmand har fremdeles anseet det nødvendigt at fralægge sig en Sigtelse, som jeg skulde have fremført imod ham. Jeg maa i denne Anledning bede den ærede Rigsdagsmand at efterlæse mit Foredrag i Rigsdagstidenden — hvorved jeg i Forbigaaende skal bemærke, at jeg aldrig gennemseer mine Foredrag —, og han vil da see, at der ikke har været Anledning for ham til at fralægge sig en saadan Sigtelse; thi der er fra min Side aldeles ikke fremført nogen Bebreidelse mod ham for hans Motiver; der er fra min Side kun yttret, at man ikke i Almindelighed maa sige, at man er en Under af at forlægge Toldgrændsen, og saa dog vil beholde den til en vis Tid. Jeg har kun gjort opmærksom paa det Inconsequente i hans Anskuelse, men jeg har aldrig tilladt mig at have nogen, end sige nogen ufordeelagtig, Mening om hans Motiver. Den samme ærede Rigsdagsmand har ønsket en bestemt Erklæring af mig, om det er Regeringens Mening, atter at komme for Rigsdagen med denne Sag. Jeg tilstaaer, at jeg ikke er sikker paa, om jeg har forstaaet ham ganske rigtigt. Det forekommer mig nemlig, at det ikke er nødvendigt for mig at besvare dette Spørgsmaal. Saadant vilde jo i hvert Fald kun kunne blive